

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 43
No.21

21hb Oktober 1999

*TAMBAHAN No. 105
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 439.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

DAN

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN NEGARA
BAHRAIN) 1999

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [Akta 53] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [Akta 543], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Negara Bahrain) 1999**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Negara Bahrain dengan tujuan memberikan pelepasan cukai dua kali berhubungan dengan cukai Malaysia dan cukai Bahrain (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL

(Perenggan 2)

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN KERAJAAN
NEGARA BAHRAIN BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI
DAN PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL BERKENAAN DENGAN
CUKAI ATAS PENDAPATAN

KERAJAAN MALAYSIA

DAN

KERAJAAN NEGARA BAHRAIN

BERHASRAT untuk membuat suatu perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal berkenaan dengan cukai ke atas pendapatan, telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

ORANG YANG DILIPUTI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan oleh suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara cukai itu dilevikan.

2. Cukai yang sedia ada yang menjadi perkara Perjanjian ini ialah:

(a) di Malaysia:

(i) cukai pendapatan; dan

(ii) cukai pendapatan petroleum;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);

(b) di Bahrain:

(i) cukai pendapatan korporat; dan

(ii) mana-mana cukai yang dikenakan atas jumlah pendapatm atau elemen pendapatan;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Bahrain”).

3. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai atas pendapatan yang serupa atau yang sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu antara satu sama lain apa-apa perubahan besar yang telah dibuat dalam undang-undang percukaian mereka masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Dalam Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia dan dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, dan dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud menjelajah dan mengeksploitasi sumber alam, sama ada yang hidup atau tidak hidup;
- (b) istilah “Bahrain” ertinya wilayah Negara Bahrain termasuk pulau-pulanya, perairan wilayah, pentas benua, mana-mana zon ekonomi eksklusif, dan mana-mana wilayah yang lain, ruang udara dan laut yang ke atasnya Bahrain mempunyai kedaulatan atau yang ke atasnya Bahrain mempunyai hak kedaulatan di bawah undang-undang antarabangsa;
- (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Bahrain, mengikut kehendak konteks;
- (d) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau entiti lain yang ditubuhkan atau yang diiktiraf di bawah undang-undang satu Negara Pejanji atau Negara Pejanji yang satu lagi atau yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (f) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing bererti suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin di suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin di Negara pejanji yang satu lagi;
- (g) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai Bahrain, mengikut kehendak konteks;
- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (aa) dalam hal Malaysia:

-
- (i) mana-mana individu yang memiliki kewarganegaraan Malaysia; dan
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan atau mana-mana entiti lain yang memperoleh tarafnya yang sedemikian daripada undang-undang yang berkuatkuasa di Malaysia;
- (bb) dalam hal Bahrain:
- (i) mana-mana individu yang memiliki kerakyatan Bahrain di bawah undang-undang Bahrain; dan
 - (ii) mana-mana syarikat, suatu kumpulan orang atau mana-mana entiti lain yang boleh diwujudkan secara sah di sisi undang-undang di bawah undang-undang Bahrain;
- (i) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan yang terletak di dalam suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat di Negara Pejanji yang satu lagi;
- (j) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
- (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa; dan
 - (ii) dalam hal Bahrain, Menteri Kewangan dan Ekonomi Negara atau wakilnya yang diberi kuasa.

2. Berkenaan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa pengertian di bawah undang-undang cukai yang terpakai di Negara itu yang mengatasi pengertian yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara itu.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya:
- (a) dalam hal Malaysia, seseorang yang merupakan pemastautin di Malaysia bagi maksud cukai Malaysia; dan

- (b) dalam hal Bahrain, Negara Bahrain, pihak berkuasa tempatannya, mana-mana badan berkanunnya, dan mana-mana orang yang di bawah undang-undang Negara Bahrain berdomisil atau bermastautin, seorang warganegara, atau mempunyai tempat perbadanan atau pengurusan di dalam Negara Bahrain.
2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1, seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah yang berikut:
- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya. Jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);
 - (b) jika Negara di mana dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di mana-mana satu Negara, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
 - (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara itu, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dia ialah seorang rakyatnya;
 - (d) jika dia seorang rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat kedua-dua Negara itu, maka pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.
3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1, seseorang selain seorang individu ialah pemastamin kedua-dua Negara Pejanji, maka orang itu hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana tempat pengurusannya yang berkesan terletak.

Perkara 5

ESTABLISHMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establishmen tetap” ertinya sesuatu tempat perniagaan yang tetap yang melaluinya keseluruhan atau sebahagian perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan.
2. Istilah “establishmen tetap” termasuklah khususnya:
- (a) sesuatu tempat pengurusan;
 - (b) sesuatu cawangan;
 - (c) sesuatu pejabat;
 - (d) sesuatu kilang;
 - (e) sesuatu bengkel;

- (f) sesuatu lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana tempat pengekstrakan sumber alam yang lain termasuk balak atau keluaran hutan yang lain;
- (g) sesuatu kebun atau ladang;
- (h) sesuatu tapak bangunan atau pembinaan, projek pemasangan atau pepasangan, yang wujud bagi lebih dari enam (6) bulan;
- (i) sesuatu tempat bagi penjelajahan untuk atau pengeluaran minyak mentah atau hidrokarbon semulajadi lain dari dalam tanah atau semasa penapisan minyak mentah (di mana jua dikeluarkan).

3. Walau apa pun peruntukan terdahulu Perkara ini, istilah "establismen tetap" hendaklah disifatkan tidak termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pampameran atau penyerahan barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
- (b) penyenggaraan sesuatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pampameran atau penyerahan;
- (c) penyenggaraan sesuatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh suatu perusahaan yang lain;
- (d) penyenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barang-barang atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
- (e) penyenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan apa-apa aktiviti yang lain yang bersifat persediaan atau tambahan bagi perusahaan itu;
- (f) penyenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi apa-apa kombinasi aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa keseluruhan aktiviti tempat perniagaan yang tetap yang dihasilkan daripada kombinasi ini adalah bersifat persediaan atau tambahan.

4. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi jika perusahaan suatu Negara Pejanji itu menjalankan aktiviti penyeliaan di Negara Pejanji yang satu lagi itu selama lebih dari enam (6) bulan berkaitan dengan suatu tapak bangunan atau projek pembinaan, pemasangan atau pepasangan yang sedang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

5. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang - selain ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 terpakai - bertindak bagi pihak sesuatu perusahaan dan ada, dan lazimnya menjalankan, di suatu Negara Pejanji, kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang itu terhad kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan 3

yang, jika dijalankan melalui suatu tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan yang tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu.

6. Sesuatu perusahaan tidak boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di suatu Negara Pejanji semata-mata kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara itu melalui broker, ejen, komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang itu bertindak dalam perjalanan biasa urusan mereka.

7. Hakikat bahawa sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “harta tak alih” hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang berkenaan itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi pengerjaan, atau hak untuk mengerjakan longgokan mineral telaga minyak atau gas, kuari dan tempat pengekstrakan lain sumber alam termasuklah balak atau keluaran hutan yang lain. Kapal, bot dan pesawat udara tidak boleh dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan harta tak alih dalam apa-apa bentuk lain.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak

di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu keuntungan perusahaan itu bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya bagi sekian banyak keuntungan sebagaimana yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah, di setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan bersaing yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan sepenuhnya kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia adalah establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am, yang boleh dipotong jika establismen tetap itu ialah suatu perusahaan bebas, setakat yang keuntungan itu boleh semunasabahnya diuntukkan kepada establismen tetap itu, sama ada dilakukan di Negara di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.

4. Setakat menjadi kebiasaan di suatu Negara Pejanji untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap atas dasar pengagihan jumlah keuntungan perusahaan itu kepada berbagai-bagai bahagian, tiada apa-apa jua dalam perenggan 3 boleh menghalang Negara itu daripada menentukan keuntungan yang akan dicukai dengan pengagihan sedemikian yang menjadi kebiasaan; secara pengagihan hendaklah, walau bagaimanapun, suatu cara yang sedemikian rupa supaya hasilnya selaras dengan prinsip-prinsip yang terkandung dalam Perkara ini.

5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap semata-mata kerana establismen tetap itu membeli barang-barang atau dagangan bagi perusahaan itu

6. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika ada sebab yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara-Perkara itu tidak akan tersentuh oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN USARA

1. (a) Pendapatan dan keuntungan yang diperoleh oleh perusahaan Bahrain daripada pengendalian pesawat udara di lalu lintas antarabangsa, termasuk pendapatan dan keuntungan sampingan kepada pengendalian ini, hendaklah dikecualikan di Malaysia daripada cukai-cukai yang disebut dalam Perkara 2 perenggan 2(a).

- (b) Pendapatan dan keuntungan yang mana-mana perusahaan di Malaysia peroleh daripada pengendalian pesawat udara di lalu lintas antarabangsa, termasuk pendapatan dan keuntungan sampingan kepada pengendalian ini, hendaklah dikecualikan di Bahrain daripada cukai-cukai yang disebut dalam Perkara 2 perenggan 2(b).
2. Walau apa pun peruntukan Perkara 3 perenggan 1 (f) Perjanjian ini:
- (a) bagi maksud perenggan 1 Perkara ini, istilah “perusahaan Bahrain” ertinya sesuatu perusahaan yang ditetapkan oleh Kerajaan Bahrain; dan istilah “perusahaan Malaysia” ertinya sesuatu perusahaan yang ditetapkan oleh Kerajaan Malaysia; dan
- (b) kedua-dua Kerajaan hendaklah bertukar melalui saluran diplomatik senarai perusahaan yang ditetapkan, dan senarai itu boleh dipinda melalui tatacara yang sama.
3. Pendapatan dan keuntungan daripada pengendalian kapal di lalu lintas antarabangsa boleh dicukai hanya di Negara Pejanji di mana perusahaan itu terletak.
4. Peruntukan perenggan yang terdahulu hendaklah juga terpakai bagi pendapatan dan keuntungan daripada penyertaan dalam sesuatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.
5. Istilah “pendapatan dan keuntungan daripada pengendalian pesawat udara di lalu lintas antarabangsa dan pengendalian kapal di lalu lintas antarabangsa” hendaklah termasuk pendapatan dan keuntungan daripada:
- (a) pemberimilikan, carter atau penyewaan kapal atau pesawat udara (mengikut mana-mana yang berkenaan); dan
- (b) pemberimilikan atau penyewaan kontena atau kelengkapan lain yang berhubungan dengan kapal atau pesawat udara (mengikut mana-mana yang berkenaan).

oleh perusahaan tersebut dengan syarat carter, penyewaan atau pemberimilikan itu adalah sampingan kepada pengendalian di lalu lintas antarabangsa oleh perusahaan itu.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

Jika:

- (a) sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berbeza daripada apa yang akan dibuat antara perusahaan-perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang jika tidak kerana syarat-syarat itu sepatutnya, telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, dividen sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerima ialah pemunya benefisial dividen itu cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi 5 peratus daripada jumlah kasar dividen itu.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2 Perkara ini, selagi Malaysia tidak mengenakan sesuatu cukai ke atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan ke atas keuntungan atau pendapatan sesuatu syarikat, dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin di Malaysia kepada pemastautin Bahrain hendaklah dikecualikan daripada mana-mana cukai di Malaysia yang boleh dikenakan ke atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan ke atas keuntungan atau pendapatan syarikat itu. Walau bagaimanapun, jika Malaysia mengenakan suatu cukai ke atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan ke atas keuntungan atau pendapatan suatu syarikat, kadar seperti yang ditetapkan di bawah peruntukan perenggan 2 hendaklah terpakai.
4. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer, syer “jouissance” atau hak “jouissance, syer pelombongan, syer pengasas atau hak lain yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan yang dianggap sebagai pengagihan oleh undang-undang percukaian Negara di mana syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.
5. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di negara Pejanji yang satu lagi, di mana syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.
6. Jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh pendapatan atau keuntungan daripada Negara Pejanji yang satu

lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu kepada orang yang bukan merupakan pemastautin di Negara yang satu lagi itu, atau menjadikan keuntungan yang tak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada suatu cukai ke atas keuntungan yang tak diagihkan, walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan yang tak diagihkan itu terdiri keseluruhannya atau sebahagiannya daripada pendapatan atau keuntungan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

PENDAPATAN DARIPADA TUNTUTAN HUTANG

1. Pendapatan daripada tuntutan hutang yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, pendapatan daripada tuntutan hutang itu boleh juga dicukai di negara Pejanji di mana pendapatan itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerima itu ialah pemunya benefisial pendapatan daripada tuntutan hutang itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi 5 peratus daripada jumlah kasar pendapatan itu.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan pendapatan daripada tuntutan hutang yang diperolehi oleh Kerajaan itu daripada Negara yang satu lagi itu.
4. Bagi maksud perenggan 3, istilah “Kerajaan”:
 - (a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:
 - (i) kerajaan-kerajaan Negeri di Malaysia;
 - (ii) Bank Negara Malaysia;
 - (iii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iv) badan berkanun; dan
 - (v) Bank Eksport-Import Malaysia Berhad (Bank EXIM);
 - (b) dalam hal Bahrain ertinya Kerajaan Negara Bahrain dan hendaklah termasuk:
 - (i) pihak berkuasa tempatan;
 - (ii) badan berkanun;
 - (iii) Bank Pembangunan Bahrain; dan
 - (iv) Agensi Kewangan Bahrain.
5. Istilah “pendapatan daripada tuntutan hutang” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan secara gadai janji atau tidak, dan sama ada membawa hak

untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur termasuk premium dan hadiah atas sekuriti atau debentur itu.

6. Peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial pendapatan daripada tuntutan hutang itu yang merupakan pemastautin di suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di negara Pejanji yang satu lagi di mana pendapatan daripada tuntutan hutang itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

7. Pendapatan daripada tuntutan hutang hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah Negara itu sendiri subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin di Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar pendapatan daripada tuntutan itu, sama ada dia merupakan pemastautin di suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya keterhutangan yang atasnya pendapatan daripada tuntutan hutang itu dibayar telah dilakukan, dan pendapatan itu ditanggung oleh establismen tetap itu, maka pendapatan itu hendaklah disifatkan terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

8. Jika oleh sebab perhubungan istimewa antara pembayar dan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah pendapatan daripada tuntutan hutang yang dibayar, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang baginya pendapatan itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu tetapi jika penerima itu ialah pemunya benefisial royalti itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi 8 peratus daripada jumlah kasar royalti itu.

3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis pembayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik termasuklah filem sinematografi dan kerja yang dirakamkan untuk penyiaran atau televisyen, apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model,

pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, komersial, atau saintifik atau bagi maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik tetapi istilah itu tidaklah termasuk pembayaran berkenaan dengan pengendalian telaga minyak atau gas, atau pengekstrakan longgokan mineral atau sumber-sumber semula jadi yang lain.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin di suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin di Negara itu, Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin di suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti sedemikian ditanggung oleh establismen tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

6. Jika, oleh sebab perhubungan istimewa antara pembayar dan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang baginya royalti itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

FI BAGI PERKHIDMATAN TEKNI K

1. Fi bagi perkhidmatan teknik yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, fi sedemikian bagi perkhidmatan teknik boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana fi itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknik itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar fi bagi perkhidmatan teknik itu.

3. Istilah “fi bagi perkhidmatan teknik” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pembayaran apa-apa jenis kepada mana-mana orang, selain kepada pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan berbentuk teknik, pengurusan atau perundingan.

4. Peruntukan perenggan 1 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknik, yang merupakan pemastautin di suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana fi bagi perkhidmatan teknik terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas, dan fi bagi perkhidmatan teknik itu berkaitan secara berkesannya dengan establismen tetap atau perkhidmatan itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Fi bagi perkhidmatan teknik hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin di Negara itu. Jika walau bagaimanapun, orang yang membayar fi bagi perkhidmatan teknik itu, sama ada dia merupakan pemastautin di suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fi bagi perkhidmatan teknik itu dilakukan, dan fi bagi perkhidmatan teknik itu ditanggung oleh establismen tetap itu, maka fi bagi perkhidmatan teknik itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak.

6. Jika, oleh sebab suatu perhubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, amau fi bagi perkhidmatan teknik yang dibayar melebihi, bagi apa-apa jua sebab, jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

PEROLEHAN DARIPADA PEMBERIMILIKAN HARTA

1. Perolehan daripada pemberimilikan harta tak alih, sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana harta itu terletak.

2. Perolehan daripada pemberimilikan harta tak alih yang membentuk sebahagian daripada harta perniagaan establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang tersedia ada pada pemastautin Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan profesional, termasuk apa-apa perolehan daripada pemberimilikan establismen tetap sedemikian (bersendirian atau bersama dengan keseluruhan perusahaan itu) boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

3. Perolehan daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji di lalu lintas antarabangsa dan harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang perusahaan itu ialah pemastautin.

4. Perolehan daripada pemberimilikan syer stok modal syarikat yang hartanya terdiri secara langsung atau tak langsung terutamanya harta tak alih yang terletak di suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai di Negara itu.
5. Perolehan daripada pemberimilikan apa-apa harta, selain yang disebut dalam perenggan yang terdahulu, boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana pemberi milik itu merupakan pemastautin.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin di suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti bebas yang lain yang serupa jenisnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu. Walau bagaimanapun, dalam hal keadaan yang berikut pendapatan sedemikian boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi:

- (a) jika dia tinggal di Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang terjumlah kepada atau yang pada agregatnya melebihi 183 hari dalam tahun fiskal yang berkenaan; atau
- (b) jika saraan bagi perkhidmatannya di Negara yang satu lagi itu sama ada diperolehi daripada pemastautin Negara itu atau ditanggung oleh suatu establismen tetap yang dipunyai di Negara itu oleh seseorang bukan pemastautin di Negara itu dan yang, dalam mana-mana hal melebihi dua belas ribu (12,000) Dolar Amerika dalam tahun kalendar yang berkenaan, walaupun dia tinggal di Negara itu bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang terjumlah kepada kurang daripada 183 hari semasa tahun fiskal itu.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah khususnya aktiviti bebas saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran dan juga aktiviti bebas pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 16

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 17, 19, 20, 21 dan 22, gaji, upah dan saraan lain yang seumpamanya yang diperolehi oleh seseorang pemastautin di suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperolehi daripadanya boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperolehi oleh pemastautin di suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam tahun fiskal yang berkenaan; dan

(b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang bukan merupakan pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan

(c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan berkenaan dengan satu pekerjaan yang dijalankan dalam lalu lintas kapal atau di dalam pesawat udara yang dikendalikan di lalu lintas antarabangsa oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai hanya di Negara itu.

Perkara 17

FI PENGARAH

Fi pengarah dan pembayaran yang seumpamanya yang diperoleh oleh seseorang pemastautin di suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 18

SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan perkara 15 dan 16, pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang olahragawan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau seseorang olahragawan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur olahragawan itu sendiri tetapi terakru kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 15 dan 16, dicukai di Negara Pejanji di mana aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.

3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung atau tak langsung disokong keseluruhannya atau sebahagian besarnya daripada kumpulan wang awam Negara Pejanji yang satu lagi, suatu subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 19

PENCEN

Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 20, apa-apa pencen dan saraan seumpamanya yang lain untuk pekerjaan yang lalu yang terbit di suatu

Negara Pejanji (termasuklah pencen dan pembayaran di bawah perundangan keselamatan sosial) dan dibayar kepada seseorang pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 20

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan saraan yang seumpamanya yang lain, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
(b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain itu, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan penerima itu merupakan pemastautin di Negara yang satu lagi itu yang:
 - (i) juga rakyat Negara yang satu lagi itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin di Negara yang satu lagi itu semata-mata bagi maksud melaksanakan perkhidmatan itu.
2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
3. Peruntukan Perkara 16, 17 dan 19 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 21

PENUNTUT DAN PELATIH

Seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan yang berada di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau institusi pendidikan seumpamanya yang lain yang diiktiraf di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai seorang perantis perniagaan atau teknik; atau
- (c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan

salah satu Negara atau daripada organisasi sains, pendidikan, agama atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara.

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu atas:

- (i) semua remitan dari luar negara bagi maksud penyaraan, pendidikan, pegajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) jumlah pemberian, elaun atau award itu; dan
- (iii) apa-apa saraan yang tidak melebihi empat ribu lima ratus (4,500) Dolar Amerika setahun berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan itu dilaksanakan berkaitan dengan pengajian, penyelidikan atau latihannya atau perlu bagi maksud penyaraannya.

Perkara 22

PENSYARAH DAN PENYELIDIK

1. Seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan yang, atas jemputan mana-mana universiti awam, kolej awam, institusi awam yang maksud utamanya ialah maksud penyelidikan atau institusi awam yang seumpamanya yang lain, melawat Negara yang satu lagi itu bagi suatu tempoh yang tidak melebihi tiga tahun semata-mata bagi maksud pengajaran atau penyelidikan atau kedua-duanya di institusi awam yang sedemikian hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu atas apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan sedemikian.

2. Perkara ini tidaklah terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan sedemikian diusahakan terutamanya bagi faedah persendirian orang tertentu atau seseorang.

Perkara 23

PENDAPATAN LAIN

Butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak disebut dengan nyata dalam Perkara-Perkara terdahulu Perjanjian ini boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu dikecuali jika pendapatan sedemikian diperoleh daripada sumber di Negara Pejanji yang satu lagi, pendapatan itu boleh juga dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 24

PERUNTUKAN PELBAGAI

1. Perjanjian ini tidak boleh menyentuh hak pemastautin Negara Pejanji untuk mendapat faedah daripada insentif, pengecualian dan elaun cukai dan pelaburan (tidak termasuk elaun yang disebut dalam perenggan 4 Perkara 26) yang diperuntukkan oleh Negara Pejanji yang satu lagi mengikut undang-undang, peraturan-peraturan dan amalan pentadbiran domestiknya.

2. Pendapatan yang diperoleh daripada penglibatan dalam cari gali atau pengeluaran minyak mentah atau hidrokarbon semula jadi yang lain daripada bumi Bahrain, atau semasa penapisan minyak mentah (di mana jua dikeluarkan) di Bahrain, boleh dicukai di Bahrain menurut Dikri Amiri No. 22/1979.

Perkara 25

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

Cukai dua kali hendaklah dihapuskan seperti yang berikut:

1. Tertakluk kepada undang-undang Bahrain di mana seseorang pemastautin Bahrain memperoleh pendapatan yang mengikut peruntukan Perjanjian ini boleh dicukai di Malaysia, Bahrain hendaklah membenarkan sebagai suatu potongan daripada cukai atas pendapatan orang itu suatu jumlah yang bersamaan dengan cukai atas pendapatan yang dibayar di Malaysia sebelum potongan itu diberikan, yang boleh dikaitkan dengan pendapatan yang boleh dicukai di Bahrain.
2. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia di mana-mana negara selain Malaysia, cukai Bahrain yang kena dibayar di bawah undang-undang Bahrain dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh dari Bahrain hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan itu merupakan dividen yang dibayar oleh syarikat yang merupakan pemastautin Bahrain kepada syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 15 peratus syer mengundi syarikat yang membayar dividen, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Bahrain yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatan yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia itu, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang boleh dikaitkan dengan buitiran pendapatan itu.
3. Bagi maksud perenggan 1, cukai yang telah dilepaskan atau dikurangkan di Malaysia mengikut undang-undang insentif bagi menggalakkan pembangunan ekonomi Malaysia atau mana-mana peruntukan lain yang mungkin diperkenalkan kemudiannya di Malaysia sebagai ubahsuaian atau tambahan kepada, undang-undang itu atau mengikut peruntukan Perjanjian ini hendaklah disifatkan telah dibayar dan hendaklah di mana sahaja terpakai dibenarkan sebagai kredit di Bahrain suatu jumlah yang bersamaan dengan cukai yang sepatutnya dibayar jika tiada pelepasan atau pengurangan sedemikian dibuat.

Perkara 26

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang lain daripada atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh menjadi tertakluk.

2. Pencukaaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevikan secara kurang baik di Negara yang satu lagi itu berbanding dengan pencukaaian yang dilevikan ke atas perusahaan Negara yang satu lagi ini yang menjalankan aktiviti yang sama.
3. Perusahaan-perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang pemastautin atau lebih di Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah boleh tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang lain daripada atau lebih membebaskan berbanding dengan pencukaiatn dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya perusahaan-perusahaan seumpamanya yang lain daripada Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh tertakluk.
4. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan:
 - (a) suatu Negara Pejanji untuk memberi individu yang merupakan pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun, pelepasan dan pengurangan diri bagi maksud cukai berdasarkan taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan kepada pemastautinnya sendiri;
 - (b) Malaysia untuk memberi rakyat Bahrain yang bukan pemastautin di Malaysia elaun, pelepasan dan pengurangan diri itu bagi maksud cukai yang menurut undang-undang, pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani, boleh diberikan hanya kepada rakyat Malaysia yang tidak bermastautin di Malaysia.
5. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang mana-mana Negara Pejanji daripada menghadkan rakyatnya untuk menikmati insentif cukai yang dibentuk untuk menggalakkan pembangunan ekonomi di Negara itu.
6. Dalam perkara ini, istilah "pencukaaian" ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 27

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seseorang pemastautin Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang pencukaaian Negara- Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwajib di Negara di mana dia merupakan pemastautinnya atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 26, kepada Negara yang dia merupakan rakyatnya. Kes itu mestilah dlikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama mengenai tindakan yang mengakibatkan pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa, berwibawa itu hendaklah berusaha, jika didapatinya bahawa bantahan itu wajar dan jika pihak berkuasa berwibawa itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.

3. Pihak-pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan, melalui persetujuan bersama, apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka boleh juga berunding bersama bagi penghapusan pencukaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.

4. Pihak-pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai suatu persetujuan mengikut perenggan yang terdahulu.

Perkara 28

EJEN DIPLOMATIK DAN PEGAWAI-PEGAWAI KONSUL

Tiada apa-apa juga dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik, anggota pegawai konsul atau anggota misi tetap kepada organisasi antarabangsa di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 29

MULA BERKUATKUASA

Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa pada tarikh yang Negara-Negara Pejanji bertukar nota melalui saluran diplomatik memberitahu antara satu sama lain bahawa apa-apa perkara yang terakhir telah dilakukan sebagaimana yang perlu untuk memberi Perjanjian ini kuat kuasa undang-undang di Malaysia dan di Bahrain, mengikut mana-mana yang berkenaan, dan sesudah itu Perjanjian ini hendaklah berkuatkuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikut tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuatkuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuatkuasa dan tahun-tahun taksiran yang kemudiannya;

(b) di Bahrain:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuatkuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuatkuasa dan tahun-tahun taksiran yang kemudiannya.

Perkara 30

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa bagi tempoh masa yang tidak terbatas, tetapi mana-mana satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberi kepada Negara Pejanji yang satu lagi notis penamatan secara bertulis pada atau sebelum 30 Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tempoh lima tahun dari tarikh mula berkuatkuasanya Perjanjian ini. Dalam keadaan yang sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuatkuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikut tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikut tahun yang dalamnya notis itu diberikan;

(b) di Bahrain:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan ;
- (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Kuala Lumpur pada 14 haribulan Jun tahun 1999 setiap satu dalam Bahasa Melayu, Arab dan Inggeris, ketiga-tiga teks sama sah. Sekiranya terdapat pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks Bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

BAGI PIHAK KERAJAAN
MALAYSIA

BAGI PIHAK KERAJAAN
BAHRAIN

Dibuat 21 September 1999.
[Perb. 0.6869/55 Vol. 2 (SK.1)(2); PN(PU²)80-A/III]

TUN DAIM ZAINUDDIN
Menteri Kewangan Pertama

[Akan dibentangkan di dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE STATE
OF BAHRAIN) ORDER 1999

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [Act 53] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [Act 543], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the State of Bahrain) Order 1999**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the State of Bahrain with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Bahraini tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE

(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT TO MALAYSIA AND THE
GOVERNMENT OF THE STATE OF BAHRAIN FOR THE AVOIDANCE OF
DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

AND

THE GOVERNMENT OF THE STATE OF BAHRAIN

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and
the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed
as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of
the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed by a Contracting
State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. The existing taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);
 - (b) in Bahrain
 - (i) the corporate income tax; and
 - (ii) any tax imposed on total income or on elements of income;(hereinafter referred to as “Bahraini tax”).

3. This agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:

- (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia as in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
- (b) the term “Bahrain” means the territory of the State of Bahrain including its islands, the territorial sea, the continental shelf, any exclusive economic zone or zones, and such other territories, airspace and seas over which Bahrain exercises sovereignty or over which it has rights of sovereignty under international law;
- (c) the term “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or Bahrain as the context requires;
- (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of person;
- (e) the term “company” means any body corporate or other entity constituted or recognised under the laws of one or other of the Contracting States or which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the term “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term “tax” means Malaysian tax or Bahraini tax, as the context requires;
- (h) the term “national” means:
 - (aa) in the case of Malaysia:
 - (i) any individual possessing the citizenship of Malaysia;
and
 - (ii) any legal person, partnership, association or any other entity deriving its status as such from the laws in force in Malaysia;

(bb) in the case of Bahrain:

- (i) any individual possessing Bahraini nationality under the laws of Bahrain, and
 - (ii) any company, a body of persons or any other entity capable of legal existence under the laws of Bahrain;
- (i) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which is situated in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (j) the term “competent authority” means:
- (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative; and
 - (ii) in the case of Bahrain, the Minister of Finance and National Economy or his authorised representative.

2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means:

- (a) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax; and
- (b) in the case of Bahrain, the State of Bahrain, its local authorities, any statutory body thereof and any person who under the laws of the State of Bahrain is domiciled or resident in, a citizen of, or having their place of incorporation or management within the State of Bahrain.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has a habitual abode in both States or in neither of them he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
 - (g) a farm or plantation;
 - (h) a building site or construction, installation or assembly project, which exists for more than six (6) months;
 - (i) a place for the exploration for or the production of crude oil or other natural hydrocarbons from the ground or in refining crude oil (wheresoever produced).
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- (e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on supervisory activities in that other State for more than six (6) months in connection with a building site or a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 3 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that state through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State shall be taxable in that other State.

2. For the purposes of this Agreement, the term "immovable property" shall be defined in accordance with the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture

and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources including timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only on so much thereof as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses including executive and general administrative expenses, which would be deductible if the permanent establishment were an independent enterprise, insofar as they are reasonably allocable to the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 3 shall preclude the State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment shall, however be such that the result will be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provision of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1.
 - (a) Income and profits which an enterprise of Bahrain derives from the operation of aircraft in international traffic, including income and profits incidental to this operation, shall be exempted in Malaysia from the taxes referred to in Article 2 paragraph 2(a).
 - (b) Income and profits which any enterprise of Malaysia derives from the operation of aircraft in international traffic, including income and profits incidental to this operation, shall be exempted in Bahrain from the taxes referred to in Article 2 paragraph 2(b).
2. Notwithstanding the provision of Article 3 paragraph 1(f) of this Agreement:
 - (a) for purposes of paragraph 1 of this Article the term "enterprise of Bahrain" means an enterprise designated by the Government of Bahrain; and the term "enterprise of Malaysia" means an enterprise designated by the Government of Malaysia; and
 - (b) the two Governments shall exchange through diplomatic channels list of designated enterprises, and such lists may be amended through the same procedure.
3. Income and profits from the operation of ships in international traffic may be taxed only in the Contracting State in which the enterprise is situated.
4. The provisions of preceding paragraphs shall also apply to income and profits from participation in a pool, joint business or an international operating agency.
5. The term "income and profits from operation of aircraft in international traffic and operation of ships in international traffic" shall include the income and profits from:
 - (a) the alienation, charter or rental of ships or aircraft (as the case may be); and
 - (b) the alienation or rental of containers or other equipment related to ships or aircraft (as the case may be),

by the enterprise provided that such charter, rental or alienation is incidental to the operation by that enterprise in international traffic.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where:

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be taxed in that other State.

2. However, such dividend may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the dividends.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, as long as Malaysia does not impose a tax on dividends in addition to the tax chargeable on the profits or income of a company, dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of Bahrain shall be exempt from any tax in Malaysia which may be chargeable on dividends in addition to the tax chargeable on the profits or income of the company. However, where Malaysia imposes a tax on dividends in addition to the tax chargeable on the profits or income of a Company, the rate as prescribed under the provisions of paragraph 2 shall apply.

4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, “jouissance” shares or “jouissance” rights, mining shares, founders' shares or other rights not being debt-claims, participating in profits, as well as income treated as distribution by the taxation laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding

in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income profits from the other Contracting State, that other State may not impose any on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company's undistributed profits to a tax on distributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in such other State.

Article 11

INCOME FROM DEBT-CLAIMS

1. Income from debt-claims arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxed in that other State.

2. However, such income from debt-claims may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the income from debt-claims, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the income.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Government of a contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of income from debt-claims derived by the Government from that other State.

4. For the purposes of paragraph 3, the term "Government";

(a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:

- (i) the governments of the States of Malaysia;
- (ii) the Bank Negara Malaysia;
- (iii) the local authorities;
- (iv) the statutory bodies; and
- (v) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank);

(b) in the case Bahrain means the Government of the State of Bahrain and shall include:

- (i) the local authorities;
- (ii) the statutory bodies;
- (iii) the Bahrain Development Bank; and
- (iv) Bahrain Monetary Agency.

5. The term "income from debt-claims" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and

whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures including premiums and prizes attaching to such securities or debentures

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the income from debt-claims being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the income from debt-claims arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

7. Income from debt-claims shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the income from debt-claims, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the income from debt-claims is paid was incurred, and such income is borne by such permanent establishment, then such income shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the income from debt-claims paid, having regard to the debt-claims for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provision of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payment of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematography films and works recorded for broadcasting or televisions, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience but the term does not include payments in respect of the operation of oil or gas wells, or the extraction of mineral deposits or other natural resources.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxed in that other State.

2. However, such fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but where the beneficial owner of the fees for technical services is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the fees for technical services.

3. The term "fees for technical services" as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.

4. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment or such services. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority of a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical services paid exceeds, for whatever person, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

1. Gain from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing professional services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.

4. Gains from the alienation of shares of the capital stock of a company the property of which consists directly or indirectly principally of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the above paragraphs shall be taxable in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15**INDEPENDENT PERSONAL SERVICES**

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State. However, in the following circumstances such income may be taxed in the other Contracting State:

- (a) if his stay in the other State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned; or
- (b) if the remuneration for his services in the other State is either derived from residents of that State or borne by a permanent establishment which a person not resident in that State has in that State and which in either case exceeds twelve thousand (12,000) US dollars in the calendar year concerned, notwithstanding that his stay in that State is for a period or periods amounting to less than 183 days during that fiscal year.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16**DEPENDENT PERSONAL SERVICES**

1. Subject to the provisions of Article 17, 19, 20, 21 and 22, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. Of the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed only in that State.

Article 17

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 18

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16 income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 19

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, any pension and other similar remuneration for past employment arising in a Contracting State (including pensions and payment under social security legislation) and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

Article 20

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
- (b) However such salaries, wages and other similar remuneration, shall be taxable only on the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the recipient is a resident of that other State who:

- (i) is a national of that other State; or
- (ii) did not become a resident of that other State solely for the purpose of performing the services.

2. Any pension paid by, or out funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body shall be taxable only in that state.

3. The provisions of Article 16, 17 and 19 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 21

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is present in other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration not exceeding four thousand five hundred (4,500) US dollars per annum in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 22

LECTURERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any public university, college, institution primarily for research purposes or other similar public institutions, visits that other State for a period not exceeding three years solely for the purpose of teaching or research or both at such public institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 23

OTHER INCOME

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 24

MISCELLANEOUS PROVISIONS

1. This Agreement shall not affect the right of residents of a Contracting State to benefit from tax and investment incentives, exemptions and allowances (excluding the allowances referred to in paragraph 4 of Article 26) provided for by the other Contracting State in accordance with its domestic laws, regulations and administrative practices.

2. Income derived from engaging in the exploration for or the production of crude oil or other natural hydrocarbons from the ground of Bahrain, or in refining crude oil (wheresoever produced) in Bahrain, shall be taxed in Bahrain pursuant to the Amiri Decree No. 22/1979.

Article 25

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Double taxation shall be eliminated as follows:

1. Subject to the laws of Bahrain where a resident of Bahrain derives income which in accordance with the provisions of this Agreement may be taxed in Malaysia, Bahrain shall allow as a deduction from the tax on income of that person an amount equal to the tax on income paid in Malaysia before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Bahrain.

2. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax in any country other than Malaysia, the Bahrain tax payable under the laws of Bahrain and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Bahrain shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Bahrain to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 15 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account the Bahrain tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is attributable to such item of income.

3. For the purposes of Paragraph 1, taxes which have been relieved or reduced in Malaysia by virtue of special incentive laws for the promotion of the economic development of Malaysia or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to those laws or by virtue of the provisions of this agreement shall be deemed to have been paid and shall whenever applicable be allowed as a credit in Bahrain in an amount equal to the tax which would have been paid if no such relief or reduction had been made.

Article 26

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Enterprise of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first mentioned State are or may be subjected.
4. Nothing in this Article shall be construed as obliging:
 - (a) a Contracting State to grant to individuals who are resident of the other Contracting State any personal allowances, relief and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents;
 - (b) Malaysia to grant to nationals of Bahrain not resident in Malaysia those personal allowances, relief and reductions for tax purposes which are by law available on the date of signature of this Agreement only to nationals of Malaysia who are not resident in Malaysia.
5. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote economic development in that State.
6. In this Article, the term "taxation" means taxes to which this Agreement applies.

Article 27**MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE**

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 26, to that of the State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purposes of reaching an agreement in the preceding paragraphs.

Article 28**DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS**

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions, of members of consular officers, or of members of permanent missions to international organisations under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29**ENTRY INTO FORCE**

This Agreement shall enter into force on the date on which the Contracting State exchange notes through the diplomatic channel notifying each other that the last of such things has been done as is necessary to give this Agreement the force of law in Malaysia and Bahrain as the case may be, and thereupon this Agreement shall have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;

-
- (ii) in respect of the taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force and subsequent years of assessment;

(b) in Bahrain:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force and subsequent years of assessment.

Article 30

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event this Agreement shall cease to have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given;

(b) in Bahrain:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Kuala Lumpur this 14th day of June 1999, each in the Malay, Arabic and English languages, the three texts being equally authoritative. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA

FOR THE GOVERNMENT OF THE
STATE OF BAHRAIN

Made 21 September 1999.

[Perb. 0.6869/55 Vol. 2 (SK.1)(2); PN(PU²)80-A/III]

TUN DAIM ZAINUDDIN
First Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]